

РЕШЕНИЕ

№ 2107

гр. Пловдив, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IV БРАЧЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана Ил. Костадинова

при участието на секретаря София Г. Чаушева
като разгледа докладваното от Диана Ил. Костадинова Гражданско дело № 20215330118701 по описа за 2021 година

Постъпила е искова молба от И. Й. Т., чрез неговата майка и законен представител Н. Ц. Д., против Й. И. Т., в която се твърди, че ищецът понастоящем е ученик в ***** клас, като за детето обичайно и след развода на родителите се грижи само и единствено неговата майка. Ответникът не се интересувал от сина си, не правил каквито и да било опити да общува с детето, не се обаждал и по телефона, като дължимата издръжка се изплащала трудно и най-често след като майката подавала поредната жалба в полицията. Налице било висящо изпълнително дело срещу бащата именно с предмет месечна издръжка на детето. Към настоящия момент определената издръжка била в размер на 80 лв., съгласно решение от 2011г. на III бр.с. От момента на постановяване на предходното съдебно решение до момента на подаване на исковата молба са изминали 10 годни, период, в който очевидно е настъпила промяна в обстоятелствата, при които този размер е бил определен. В този период детето израствало бързо и била налице честа смяна в размерите на дрехите, обувките. Учебниците все още били безплатни, но учебните помагала се заплащали. Детето тренирало футбол и вземало частни уроци по предмети, в зависимост от неговата ежемесечна нужда. Бащата бил здрав и в трудоспособна възраст. Не разполагали с данни за трудовата му заетост и месечното му възнаграждение, но той следвало да реализира доходи и да носи

отговорност поне за физическото оцеляване на сина си. По изчисления на майката месечната издръжка на детето възлиза на около 650 лв., като включвала храна, дрехи, минимум 5 лв. джобни на ден, разходи за учебни помагала, частни уроци, спорт и не на последно място лекарства при необходимост и лекарска помощ. Освен за това дете майката се грижила и за друго пълнолетно дете, което продължавало образованието си, а от своя страна ответникът нямал друго семейство. Предвид горното е направено искане съдът да постанови решение, с което да увеличи размера на месечната издръжка от 80 лв. на 430 лв., считано от датата на подаване на исковата молба – 25.11.2021г., до настъпване на причина за нейното изменяване или прекратяване. Претендират се направените по делото разноски.

В срока за отговор по чл. 131 от ГПК е постъпил такъв от ответника. Счита предявения иск за допустим и частично основателен. Според него не отговаря на истината твърдението на бившата му съпруга, че не се интересува от сина си. В действителност тя не му позволявала да вижда детето, а на самото дете забранявала за общува с ответника и с родителите му. Твърди, че винаги когато е имал възможност е правил подаръци на детето, а информация за развитието на детето получавал единствено когато майката на детето преценяла. Ответникът не бил виждал детето си от две години, защото майката не позволявала никакъв контакт. Не отговаряло на истината твърдението, че не е платена дължимата към момента издръжка. Твърди да е безработен и да намира работа периодично, но веднага след това първо плащал издръжките на децата си и към днешна дата нямал неплатена месечна вноска. Ответникът разбира, че издръжката не е променяна в значителен период от време и следва да бъде актуализирана. Счита обаче, че последната следва да бъде определена в минимален размер, доколкото не работел на трудов договор и няма постоянни доходи, Освен това от две години живеел на семейни начала с Г. П., като полагал грижи за малолетното дете И. И. Т.. Към настоящия момент ответникът нямал възможност да плаща по-голяма издръжка от минимално определената по закон. Претендират се направените по делото разноски.

Предявеният иск е по чл. 150 от СК.

Пловдивският районен съд, като взе предвид становищата на страните и

прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното:

Между страните не се спори, че И. Й, Т., ЕГН ***** е дете на Н. Ц. Д., ЕГН ***** и Й. И. Т., ЕГН *****

Видно от представеното Решение № 3803/02.11.2011г., постановено по гр. дело № 7381/2011г. по описа на РС - П., 1П брачен състав, влязло в сила на 19.12.2011г., ответникът Й. И. Т., ЕГН ***** е осъден да заплаща на малолетното дете И. Й, Т., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Н. Ц. Д., ЕГН ***** месечна издръжка в размер на 80 лева /ОСЕМДЕСЕТ лева/.

От разпита на допуснатия свидетел на ищцовата страна С. Г. Г., без родство със страните, дстава ясно, че познава И.Т., защото се познава с майката на И. и с Б., с който живеят заедно. На една улица живеели, съседи били. Всеки ден почти общували. И. сега бил в ***** клас. За него се грижили майката Н. и Б. - мъжът, с който живеела. Не познава истинския баща на И.. Не се случвало свидетелят да виждал бащата на детето да идва да го търси. Не бил чувал да се обажда по телефона, да са се виждали, да му праща средства. Подобно нещо не бил чувал. Детето учило в училището в селото., Детето тренирало футбол. Били му купили и боксова круша. Често боледувало детето, даже и в момента било болно. Детето сега растяло и постоянно се налагало да му купуват нови дрехи, обувки. Възможно било майката да е взимала заеми, защото това били толкова чести разходи. Не знае дали И. тренира футбол с треньо, но предполага, че е така. Не знае и каква сума се заплаща за тези тренировки. Бил виждал детето с найкове, които са хубави маратонки. През какво време се купуват не се ангажира да коментира. Свидетеля не е виждал бащата да търси И.. Не знае какъв е режимът на лични отношения между бащата и детето.

От разпита на допуснатия свидетел на ответната страна Г. П. П., без родство със страните, става ясно, че познава семейството на Й.Т. от 5 години, а с Й. живеели в съвместно съжителство от две години. Плащал издръжка на детето 80 лв. на месец чрез „Изи пей“ преводи правил. Не бил виждал детето поне от както тя живеела с него, т.е. поне от две години. Той

по принцип нямал никакъв достъп до детето, нито телефонни разговори, нито го е виждал, даже последния път когато го потърсил се оказало, че е блокиран. Търсил бил детето, но установявал, че е блокиран. Не бил ходил до дома на детето, защото детето го е блокирало и майката не оказвала съдействие за срещите им. Опитвал се бил да осъществява режима на лични отношения, но той кореспондирал с детето чрез майката. Последната казвала, че детето не иска да ходи при него. Ответникът нямал постоянна работа. Работил от време на време като *****. Между 350, 450 до 500 лв. е докарвал на месец доходи. Той бил с операция на глезена, имал счупване на глезена и се наложило операция и физически не бил много издръжлив за работа. Търсил си, но не е намерил подходяща работа. Търсил си работа чрез познати, по сайтове. Не бил регистриран в Бюрото по труда. Извършвал обща работа, където го извикат товарил, разтоварвал. От година и половина му била операцията на глезена. Лично за нея и за детето ѝ, което било на *****, се грижили и я издържали баща ѝ и майка ѝ, защото на Й. доходите не стига ли. Синът на Й. И. бил на *** години. Й. знаел, че синът му учи в с. Б.. Бабата и дядото на И. правили опити също да се виждат и чуват с него. На детето миналата година лятото му била купена игра „Сони плейстейшън“, телефон от бащата, а за Коледа на 2021г. дядото по бащина линия е занесъл на детето подарък кормило за „Плейстейшън“. Дядото ги купил тези подаръци, защото Й. нямал възможност и в последствие по малко ги изплатил на дядото. Всички подаръци са платени от дядото, телефона и голям надуваем басейн в двора получило детето, но в последствие бащата на детето ги плащал по-малко на баща си и подаръците са от бащата всъщност.

Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели на ищцовата и ответната страни, тъй като същите пресъздават непосредствените си впечатления от отношенията на страните, не си противоречат и съответстват на събрания доказателствен материал по делото.

Видно от сицалния доклад, назначен и изготвен по делото Н.Д. и Й.Т. са имали сключен граждански брак. От брака си имат родени две деца- Ц. Т. и И.Т.. От 2011 г. са разведени. Грижи по отглеждането и възпитанието на детето полага майката, подпомагана от съпруга си Б. А. Д.. Детето И. е в добро общо здравословно състояние. Няма специфични нужди и потребности. Не се нуждае от специални грижи. Майката и нейният съпруг задоволяват по адекватен начин основните базови потребности на детето. През учебната 2021

/2022г. детето е записано като редовен ученик в ***** клас при ОУ *****. Осигурени са им необходимите учебници и учебни помагала. Редовно посещава учебните часове. Мотивиран е за полагане на учебен труд. И. поддържа връзка с роднини от разширения семеен кръг. Не поддържа контакти с бащата. Има изграден приятелски кръг. Семейството живее на адрес: *****. Жилището представлява масивна къща на два стажа. Всеки от етажите се състои от четири стаи и санитарен възел. Хигиенно-битовите условия на живот са добри. Обзавеждането е съвременно и функционално. Осигурено е необходимото лично пространство за правилното развитие на детето И.. Г-жа Д. е в трудоспособна възраст. Има регистрирано трудовооправно взаимоотношение с фирма *****, на длъжност *****. Декларира доходи в размер на 800.00лв. месечно. Подпомага се от Дирекция "Социално подпомагане"- П., съгласно разнорядбите на чл.7 от ЗСП в размер на 50.00лв. месечно. Работното ѝ време позволява да полага грижи за детето. Съпругът на майката е в трудоспособна възраст. Има регистрирано трудовооправно взаимоотношение с фирма *****, на длъжност *****. Декларира доходи в размер на 800.00лв. месечно. И. участва и в извънкласни дейности. Тренира футбол, за което се налага майката да заплаща разходи по закупуването на необходимата екипировка. И. има изградена силна емоционална и доверителна връзка с майка си и нейния съпруг. Детето не поддържа контакти с бащата.

За бащата на детето съобразно приетата по делото справка от НАП - П., става ясно че за лицето: няма регистрация като едноличен търговец, самоосигуряващо се лице. Няма участие в търговски дружества. Няма данни за подадена Годишна данъчна декларация за отчетните години 2019г., 2020г. и 2021г. За лицето няма данни за изплатени суми по извънтрудови правоотношения, съгласно Справка за изплатени доходи по ЕГН, върху данните, подадени със справките по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за отчетните години. Няма декларирани недвижими имоти. Има декларирани МПС /по данни на общините/ - *****. Към настоящия момент няма действащи трудови договори. В представената декларация за семейно и материално положение и имотно състояние декларира, че получава средства в размер от 350 до 500 лева месечно като *****.

За майката на детето съгласно справка НАП – П. става ясно, че за лицето: няма регистрация като едноличен търговец. Няма регистрация като самоосигуряващо се лице. Няма участие в търговски дружества. Няма данни за подадена Годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ за отчетните години 2019г. и 2020г. и 2021г. За лицето няма данни за изплатени суми по извънтрудови правоотношения, съгласно Справка за изплатени доходи по ЕГН, върху данните, подадени със справките по чл. 73, аз. I от ЗДДФЛ за отчетните години 2019г. и 2020г. и 2021г. Няма декларирани недвижими имоти. Няма декларирани МПС /по данни на общините/. Същата полага труд и от трудовото си правоотношение реализира доход в размер на минимална работна заплата. В декларацията за семейно, материално

положение и имотно състояние декларира, че заедно с членовете на семейството си притежава лек автомобил марка *****.

При така установените факти от значение за спора съдът достига до следните правни изводи:

Задължението за издържане на детето до навършване на пълнолетие възниква за родителите с факта на раждане на детето, като съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 2 от СК, в сила от 01.10.2009г. те дължат издръжка независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Конкретният размер на издръжката се определя от нуждите на детето и възможностите на родителите, които я дължат - чл. 142, ал.1 СК. Алинея втора на чл. 142 СК посочва, че минималният размер на издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата. Правото на детето да получи издръжка от своите родители е безусловно и е достатъчно наличието на качеството „ненавършило пълнолетие дете”. При новата нормативна уредба съдът не е обвързан от определени максимални размери и с оглед на конкретните доказателства по всяко дело за издръжка може да определи издръжка, която е в интерес на детето и съответства на доходите на родителя.

За да бъде уважен искът за осъждане на ответника да заплаща месечна издръжка в по-висок от присъдения вече размер на детето си, следва да се установи промяна на обстоятелствата, при които е бил определен първоначалния размер на издръжката, размерът на доходите на всеки от родителите на детето, с оглед преценката на възможностите им да осигурят издръжка.

По отношение на първата група обстоятелства, подлежащи на преценка в настоящото производство, съдът намира от една страна, че действително е налице промяна в обстоятелствата, мотивирали първоначално определения размер на дължимата на детето издръжка. Същата е присъдена от преди повече от 11 години. За изминалия период от време е налице промяна в нуждите на детето. Освен това съществува промяна на икономическата обстановка в страната, при която обективно е трудно дете на тази възраст да бъде издържано с определените преди 11 години средства от 80 лева-издръжката, която ответникът е осъден да плаща. Освен това трябва да се има пред вид, че майката осъществява и фактическото отглеждане на детето. От друга страна няма информация и доказателства бащата на детето да полага

грижи за други лица или да има задължения за издръжка на друго малолетно или непълнолетно дете. Тук е мястото да се посочи, че няма данни към момента бащата да работи, но същият е млад, здрав и в трудоспособна възраст и съдът приема, че е във възможностите му да реализира месечен доход над размера на средния за страната такъв. Следва да се има предвид, че бащата не участва по друг начин в отглеждането и възпитанието на детето. Тук е мястото да се посочи, че факта, че бащата не упражнява режим на лични отношения с детето няма отражение върху издръжката, която следва да заплаща на сина си. Кой е виновен за създалата се ситуация не е предмет на разглеждане и обсъждане в това производство. Но е факт, че същият не прави разходи по издръжка на детето в дните в които следва то да бъде с баща си за режим на лични отношения. Похвален е факта, че бащата чрез своя баща прави подаръци на детето, но те не могат да заменят ежемесечните суми необходими за детето с оглед издръжката му. Следва да се има предвид, че при предходното определяне на издръжката детето не е било във възраст, за да е имало толкова потребности както понастоящем. В момента обаче нуждите на детето са завишени с оглед факта, че има нужда от дневни в по-висок размер предвид активния растеж и нуждата от повече питателна и здравословна храна. Детето има формиран хранителен и дневен режим, съобразен с възрастта му. Същото спортува активно и са необходими средства, както за заплащане на такса за тренировките по футбол, така и за закупуване на екипи, футболни обувки и други принадлежности, необходими за практикуването на спорта. При преценка какъв е подходящият размер на издръжката, който да отговаря едновременно на потребностите на детето и на доходите на родителя, задължен с нея, съдът намира, на базата на събраните писмени и гласни доказателства, че детето има нужда да получава, а двамата родители са задължени да му осигуряват обща месечна издръжка в размер на около 400 лв - за храна, дрехи, обувки, ток, вода, интернет, за развлечения, подходящи за дете на неговата възраст, за училищни пособия и материалии, и задоволяване на други текущи нужди, включително и такива, необходими за правилното интелектуално и физическо развитие, както и за задоволяване на здравословните проблеми и необходимите за това лекарства и витамини. Необходими са средства и за здравословен хранителен режим. При разпределяне на тази издръжка следва да се има предвид, че детето живее при майката и същата полага ежедневни грижи за него. Настоящият съдебен

състав намира, че бащата следва да осигурява по 250 лева месечна издръжка за детето си, а останалите 150 лева следва да се поемат от майката, която полага грижи за фактическото отглеждане на детето.

Ето защо искът за увеличение на издръжката се явява основателен за сумата в размер на 250 лева месечно за детето И., начиная от датата на депозиране на исковата молба в съда – 25.11.2021г, до настъпване на законоустановена причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за забава върху всяка просрочена месечна вноска, поради което и следва да бъде уважен в този размер. Съдът намира, че предвид факта, че бащата се намира в работоспособна възраст, млад и здрав е, няма задължения към други непълнолетни лица, ще може да заплаща издръжка в този размер.

За разликата над уважения размер до пълния претендиран такъв от 300 лева искът следва да бъде отхвърлен като недоказан и неоснователен.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК вр. с чл.1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, ответникът дължи окончателна държавна такса по предявения иск върху размера на присъдената /увеличена/ издръжка, която възлиза на сумата от 244.80 лева (двеста, четиридесет и четири лева и осемдесет стотинки)– държавна такса върху увеличения размер на издръжката /170 лв. x 36 месеца x 4%/.

С оглед изхода на спора ищецът има право на присъждане на разноси съразмерно с уважената част от иска, а ответника – съразмерно с отхвърлената част. Ищецът претендира разноси в настоящето производство, а и има доказателства за направени такива. Представено е адвокатско пълномощно, видно от което направените в производството разноси от страна на ищеца за един адвокат са в размер на 400 лева /л.17 от делото/ Искът не е уважен изцяло. Така разноските, които ответникът дължи на ищцовата страна са в размер на 309.10 лева /триста и девет лева и десет стотинки/. Предвид изхода на спора, ответникът също има право на разноси, съобразно с отхвърлената част от иска. Такива са претендирани от ответната страна и следователно ищцовата страна дължи разноси на ответната страна също. Направените от ответника разноси са в размер на 600 лева за заплащане на адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Така съразмерно с отхвърлената част от иска, ищцовата страна дължи на ответната страна разноски в размер на 136.36 лева /сто, тридесет и шест лева и тридесет и шест стотинки/.

На основание чл. 242 ал.1 от ГПК доколкото съдът уважава иск за присъждане на издръжка следва да допусне предварително изпълнение на решението.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ размера на определената с Решение № 3803/02.11.2011г., постановено по гр. дело № 7381/2011г. по описа на РС - П. , III брачен състав, влязло в сила на 19.12.2011г, месечна издръжка, дължима от Й. И. Т., ЕГН ***** на малолетното дете И. Й, Т., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Н. Ц. Д., ЕГН ***** като **УВЕЛИЧАВА** същата от 80 лева /осемдесет лева/ на 250 лева (двеста и петдесет лева) месечно, считано от 25.11.2021г. до навършване на пълнолетие от детето или настъпване на друга законоустановена причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска за времето от падежа до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата над уважения размер от 250 лева до пълния претендиран размер от 300 лева.

ОСЪЖДА от Й. И. Т., ЕГН ***** да заплати по сметка на Районен съд- Пловдив сумата от 244.80 лева (двеста, четиридесет и четири лева и осемдесет стотинки)– държавна такса върху увеличения размер на издръжката /170 лв. x 36 месеца x 4%/.

ОСЪЖДА Й. И. Т., ЕГН ***** да заплати на И. Й, Т., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Н. Ц. Д., ЕГН ***** сумата от 309.10 лева /триста и девет лева и десет стотинки/ - направени разноски в производството от ищцовата страна за хонорар на един адвокат, съобразно с уважената част от иска.

ОСЪЖДА И. Й, Т., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Н. Ц. Д., ЕГН ***** да заплати на Й. И. Т., ЕГН ***** сумата от 136.36 лева /сто, тридесет и шест лева и тридесет и шест стотинки/ - направени разноски в производството от ответната страна за хонорар на един адвокат, съобразно с отхвърлената част от иска.

На основание чл. 242 ал.1 от ГПК **СЪДЪТ** допуска предварително изпълнение на решението.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – гр. Пловдив в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____